

OHNISKO

Počítame s vami...

jún – júl 2016

Slovo kazateľ'a
O vd'ačnosti a o šťastí

Zoznámte sa s kazateľ'mi
Ľubo Sirkovský

Pre mládež
CampFest

Téma
Leto milosti

O vďačnosti a o šťastí

Si šťastný? Nedávno som počula o článku od vplyvnej psychologičky dneška s názvom 7 krokov k šťastnému životu. Zaujala ma reakcia neveriacich ľudí okolo mňa a ich obrovský záujem o túto tému. Človek v každej dobe túži po šťastí. Kľúčom k šťastiu podľa tejto autorky je vďačnosť. Šťastný človek si uvedomuje, čo má; ako tieto hodnoty, osoby a veci nadobudol a čo do jeho života prinášajú. Šťastný človek si vo svojom živote všima aj tie hodnoty a veci, ktorých prítomnosť vôbec nie je samozrejmosťou, hoci ich mnohí ako samozrejmosť často vnímame.

Veríme Bohu, ktorý nás denne obdarúva množstvom potrebných i bonusových, nezaslúžených darov. Pri čítaní Božieho slova sa na nás doslova vylieva nezadržateľná vlna milosti, lásky a štedrosti nášho Boha. Jedno také miesto je napríklad List Efezanom, ktorý apoštol začína chválospevom: „Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás požehnal všetkým duchovným požehnaním cez naše spoločenstvo v Kristovi v nebesiach.“ (Ef 1,3; SEB) Pán Ježiš nás vo svojom Slove vyzýva, aby sme neboli ustarostení o svoje pozemské potreby – o živobytie, šaty, financie –, pretože On sa o nás stará. Vie o nás. Miluje nás. Tu ale Pavol zachádza o krok ďalej, keď hovorí, že vďaka nášmu spojeniu s Kristom máme prístup aj ku všetkému duchovnému požehnaní.

Všimnime si na tomto verši dve veci:

1. Ak sme v Kristovi, sme novým stvorením – ty si v Ňom a On v tebe. Jeho zástupná obeť ťa nielen očistila od hriechu, ale vydobyla pre teba aj nový život; začínajúci tu na zemi a trvajúci večne. Požehnanie, ktoré Pavol ospe-

vuje, je závislé od nášho spoločenstva s Kristom. Aký je tvoj vzťah s Ním? Ako ho buduješ?

2. V Kristovi nás Boh požehnal (minulý čas) všetkým duchovným požehnaním. Nie iba preddavkom, nie iba percentami; nie je to odstupňované ani podľa zásluh, veku, vzdelania ani pohlavia. Všetko znamená všetko! Získal si prístup k plnosti Božej prítomnosti a moci!

Prečo by to Boh urobil?! Čítajme ďalej: „Podľa svojej milostivej vôle nás predurčil, aby sme boli skrze Ježiša Krista jeho synmi na chválu a slávu jeho milosti, ktorou nás obdaroval vo svojom milovanom Synovi.“ (Ef 1,5-6; SEB) Sme synmi a dcérami živého a mocného Boha, aby sme svojimi slovami a skutkami prinášali chválu a slávu Jeho milosti. Často si ani neuvedomujeme, že naše postoje a spôsoby, akým sa prejavujú v našom konaní, v živote našej rodiny, vo vzťahoch a rozhovoroch, majú potenciál odrážať Božiu milosť aj pre ľudí okolo nás. Prijatím Jeho milosti si sa stal kanálom Jeho lásky a mostom pre Jeho milosť vo svojom okolí!

Autorka článku spomínanom v úvode mala pravdu, že vďačnosť je podstatná pre šťastie človeka. Pripomína mi to pieseň, v ktorej spievame „Sčítaj dobro Bohom činené... Dobrodružnia sčítaj, čo stali sa ti! Uvidíš ty jakýs' veľmi bohatý...“ Božie slovo však otvára oveľa širšiu panorámu – ak si uvedomujem to nesmierne duchovné bohatstvo, ktoré mi Boh v Kristovi sprístupnil, s vďačnosťou a bez ustarostenosti môžem hľadiť na každý deň. Darca veľkých vecí predsa zabezpečí aj tie maličké! – Veríš tomu?!

Gabriella Kopas

Komunikácia

Bolo už neskoro večer na Generálnej konferencii. Mali sme mimoriadne zasadnutie biskupskej rady. Vedeli sme, že tam boli ľudia, ktorí nás chceli pritlačiť, aby sme v cirkvi zaviedli tzv. „priateľské sekcie“. Ale my sme sa jasne rozhodli; vidíme predsa, že naším poslaním je zasadzovať sa za jednotu cirkvi v celej jej rozmanitosti.

O tom však už vtedy čvirkali všetky sociálne siete, že by biskupská rada navrhovala „priateľské sekcie“. Niektorí biskupi sledovali tento súboj a upozornili nás na to. Právom zdôrazňovali, že by bolo oveľa dôležitejšie prezentovať nasledujúci deň naše vlastné stanovisko jasne a zreteľne pred Generálnou konferenciou.

Ale tamtamy vždy existovali a nepravdivý chýr bol von. Moderné digitálne médiá disponujú obrovským potenciálom šírenia správ – na dobro aj na zlo. Tak ako ani kedysi, ani dnes by sme nemali uveriť fámam o neprítomnej tretej strane. Potrebné je skúmať obsah správ kriticky. – Ak máme byť veriaci, nie naviční. Dúfam, že v čase mediálne rozvášnených emócií budeme uvedomelo praktizovať vedenie otvorených, úprimných a priamych rozhovorov medzi sebou.

biskup Patrick Streiff
prel. Mariana Kušniaková

Dávaj pozor, čo hovoríš!

Väčšina z nás netuší, ako sú emócie, seabedomie a nádeje ľudí ovplyvnené tým, čo hovoríme. Pavol hovorí: „Teším sa Stefanasovmu, Fortunátovmu i Achajkovmu príchodu, že mi nahradili vašu neprítomnosť. Tak potešili môjho i vášho ducha.“ (1Kor 16,17-18a) Ak ste o nich nikdy nepočuli, je to preto, že väčšina povzbudzovateľov nie je rada v centre pozornosti. Radi zohrávajú podpornú úlohu. Ale bez nich by sa toho urobilo veľmi málo.

Opakom povzbudzovania je odrádzanie a Pavol vyzýva: „Nech z vašich úst nevyjde nijaké zlé slovo, ale iba dobré, na budovanie, kde treba, aby počúvajúcim prinášalo požehnanie.“ (Ef 4,29) Ježiš povedal: „Hovorím vám však, že v deň súdu sa ľudia budú zodpovedať za každé prázdne slovo, ktoré vyrieknu. Na základe svojich slov budeš ospravedlnený a na základe svojich slov budeš odsúdený.“ (Mt 12,36-37)

To, čo povieš, nemôže byť vzaté späť a jedného dňa to bude použité ako dôkaz v tvoj pros-

pech alebo v neprospech. Dr. Thomas Blackaby zdôrazňuje: „Slová môžu zanechať celoživotné jazvy a mnohí ľudia nikdy nezabudnú na mnohé veci, čo si im povedal – či už tie dobré, akými sú slová povzbudení; alebo zlé, ako kritika či napomenutie. Používaj teda slová najlepšie, ako vieš, aby prinášali ostatným požehnanie.“

– Sú tvoje slová povzbudzujúce?! Dá sa povedať, že v nich niet „falše ani podvodu“?! Popros Boha, aby „postavil stráž k ústam a hliadku k dverám tvojich pier“ (Ž 141,3); aby všetko, čo povieš, Jeho oslavovalo a iných pozdvihovalo.

Bob Gass (s povolením prílohy Nahlas)

Marta, Mária a tvoje priority

Naše jarné sesterské stretnutia v oboch regiónoch Slovenska sa niesli v duchu hľadania rovnováhy. Rovnováhy medzi povinnosťami a túžbami. Rovnováhy medzi potrebami druhých a našimi vlastnými potrebami. Rovnováhy medzi telesným a duchovným v našich životoch. Už samotným plagátom sme chceli vyjadriť tému nášho stretnutia: tie isté ruky, ktoré slúžia druhým (naberajú jedlo hladnému), dvíhame na oslavu nášho Pána (ruky chváliace na zhromaždení). To sú tie ruky, čo kladieme na chorých a zároveň spájame s rukami ďalších bratov a sestier pri modlitbách, v službe povzbudzovania či uzdravovania.

Ženy sú od stvorenia spravidla empatické a pripravené slúžiť. V potrebách našich najbližších, našej duchovnej rodiny. Ale aj núdznych okolo seba často vnímame ako Božie volanie do služby – a svoju úlohu „mocnej pomocníčky“ (ako nás nazýva Biblia v knihe Genezis) – neúnavne plníme. Niekedy dokonca tak neúnavne, až zabúdame, že pokiaľ sa nebudeme plniť Božou láskou, Jeho slovom, Jeho milosťou; naše zdroje sa minú a my už nebudeme mať čo rozdávať.

Príbeh dvoch sestier z Lukášovho evanjelia nám pripomína práve túto skutočnosť. Marta, staršia sestra, viedla celú domácnosť a dbala najmä o to, aby bolo o každého host'a postarané. Vieme, že na túto návštevu neprišiel iba Ježiš sám. Pre hostí bolo treba zabezpečiť toľko toho... – Vítať ich; hneď pri dverách mať všetko potrebné na umytie i na občerstvenie pre zaprášených a unavených pcestných, pochopiteľne pripraviť nejaké jedlo a nápoje. Toto všetko patrí k príslovečnej pohostinnosti na Blízkom východe. Sestry kazateľky Štefánia a Svetlana nám vysvetlili hlbšie súvislosti tohto príbehu a viedli nás k uvažovaniu o ňom a o jeho aplikácii v našich životoch.

Ako tomu bolo aj na našich jesenných stretnutiach, opäť sme sa delili o svoje skúsenosti a povzbudzovali navzájom. Počuli sme množstvo cenných rád a inšpirujúcich nápadov,

ako sklbiť naše povinnosti a službu druhým s naším vlastným duchovným rastom. Pripomenuli sme si aj to, že Zuzana Wesleyová, matka Johna Wesleyho, zabezpečovala svoje súkromné chvíle pri Pánových nohách tak, že si prehodila cez hlavu svoju zásteru. To bolo pre všetky jej deti znamením, že musia počkať; ich matka sa práve modlí. My už dnes zástery nenosíme (aspoň teda väčšina z nás), a tak sme sa rozhodli vyrobiť visačky na kľučku, ktorými môžeme svojmu okoliu dať jasne najavo, že sa potrebujeme stíšiť, čítať Písmo a modliť sa.

Na oboch jarných stretnutiach (Trnava i Slavkovce) sme prežili radostné chvíle, Pánovu prítomnosť, spoločenstvo niekoľkých generácií žien v našich zboroch. Verím, že každá z nás odišla domov dotknutá Bohom, s novým uistením o Jeho milosti a blízkosti, a posilnená Duchom Svätým s túžbou chcieť činiť vo svojom živote to, čo buduje Božie kráľovstvo a hlása Jeho veľkosť. Najbližšie sa stretneme na víkendovom pobyte v Slovenskom raji. Prihláste sa čo najskôr, aby ste si zaistili miesto!

Nech vás, milé sestry, posilňuje náš Pán a nech vám dá múdrosť pri hľadaní rovnováhy medzi službou blížnemu a sedením pri Ježišových nohách.

V láske Pánovej,

Gabi Kopas

Ohlasy zo stretnutia sestier

Natália Bartošová: Na stretnutí sestier som bola prvýkrát a veľmi sa mi tam páčilo. Téma Mária, Marta a naše priority bola veľmi dobrá a pri diskusii sme zistili, že aj veľmi aktuálna v dnešnej hektickej dobe... Ako sklbiť pracovné, rodinné povinnosti s časom pre Boha. Pre mňa osobne bolo povzbudzujúce, že môžem byť, a vlastne aj som Martou so srdcom Márie. Som typ ženy, ktorá je veľmi pedantná, ako na poriadok a čistotu v domácnosti, tak aj na časový manažment celého dňa. Som vďačná za to,

že čas s Bohom môžem tráviť aj pri bežných činnostiach, akými sú varenie, žehlenie či starostlivosť o syna a o manžela. Často si pospevujem chválospevy alebo citujem verše z Biblie, a tak viem, že čokoľvek robím, Boh je so mnou a ja s Ním. Samozrejme, je veľmi dôležité vyčleniť si čas aj na čítanie Biblie a na modlitby; mne osobne sa to darí ráno. Na stretnutí sestier som bola síce najmladšia, ale bolo pre mňa pozhnaním byť v kruhu starších a skúsenejších žien. Už teraz sa teším na ďalšie stretnutie sestier.

Jarmila Nagyová: V našom zbore ECM Slavkovce sme v sobotu 11. 6. 2016 prežívali skutočnú radosť. Stretli sme sa ženy z viacerých zborov a toto očakávané stretnutie vyvolalo v nás veľkú radosť. Už zrána sme boli vďačné nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi, že nám udelil pekný deň. Medzi nami sme privítali hostku, sestru Gabriellu Kopas zo zboru Petržalka. Tiež kazateľku z Veľkých Kapušian, sestru Svetlanu, a sestry z michalovského zboru. Naše stretnutie sme začali spoločnými chválami. Spreádzala nás skupina Zornica, Božím slovom viedla kazateľka sestra Svetlana. Čítala nám z Lukášovho evanjelia oddiel o Márii a Marte. Poukázala, ako veľmi obidve sestry milujú svojho Pána. Avšak vyzdvihla Máriu, ktorej Pán Ježiš povedal, že si vybrala dobrú časťku, ktorá jej nebude odňatá. Vymenili sme si názory, hovorili svedectvá a tiež sme sa navzájom delili o svoj každodenný boj doma, na pracoviskách a aj v našich zboroch. Posilnili sme sa spoločným obedom. Poobede sme mali ručné práce. Sme vďačné Pánovi za toto stretnutie.

Štefánia Sklenarová: Keď som dostala pozvanie do Trnavy, aby som tam poslúžila Božím slovom, bola som trochu prekvapená. Tému sme vymysleli spolu s Gabi a myslím, že bola celkom zaujímavá: „Marta a Mária; kde sú tvoje priority?“ Každý z nás má v sebe kúsok Marty aj Márie; rozhodujúce je, aby náš vzťah s Ježišom ako naším Pánom bol neustály. Gabi po mojej úvahe prešla na interaktívnu časť, v ktorej nadviazala aj na podobenstvo o milosrdnom Samaritánovi. Páčilo sa mi, keď nám čítala krátku správu, ako sestry pracovali už v začiatkoch fungovania našej cirkvi v Československu v dvadsiatych a tridsiatych rokoch minulého storočia. Bolo to veľmi poučné a povzbudzujúce. Potom sme mali priestor aj na reakcie ohľadne danej témy a sestry sa naozaj zapájali i do diskusie. Boli to požehnané chvíle, v ktorých sme spoločne piesňami oslavovali Pána, pobudli pri Božom slove, modlili sa a vyrobili sme si aj niečo zaujímavé. Aj tu sme sa mohli opäť lepšie spoznať a povzbudiť vo viere a v službe, ktorú konáme v našich zboroch, rodinách, ale aj v spoločnosti, v ktorej žijeme. Už teraz sa teším na celoslovenské stretnutie žien, ktoré bude v októbri. Nech je aj v tejto službe oslávený Pán Cirkvi, Ježiš Kristus!

PRIPRAVUJEME pre SeS3:

Víkendový pobyt slovenských metodistických žien

Téma: „OBČERSTVI MA!“

Termín konferencie: 7. – 9. október 2016

Miesto: **Penzión Sabina, Vernár**
(Slovenský raj)

Viac informácií u kontaktnej osoby pre sestry vo vašom zbore, alebo u Gabrielly Kopas

Leto milosti

Niektorí si pamätáme na amnestiu českého pána prezidenta Klause, ktorú vyhlásil krátko pred svojim odchodom z funkcie. Mnohých rozhnevala, súdy zavalila ďalšou prácou. Veľa prepustených sa do väzenia za niekoľko týždňov či dokonca dní znovu vrátilo, pretože neprestali páchať trestnú činnosť. Niektorí jednotlivci dokonca väzenie ani opustiť nechceli; mali sa tam totiž lepšie ako vonku na slobode.

Prezident má právo vyhlásiť amnestiu (udelíť milosť), či sa nám to páči alebo nie. Milosť nebýva spravodlivá. Väzeň si zasluhuje trest vo výške určenej paragrafom zákona, proti ktorému sa previnil. Nieкто, kto na to má právo, povie – môžeš ísť domov. Tu na svete sa však amnestia nikdy netýka všetkých zločincov; to je nereálne.

Boh vyhlásil pre tento svet svoje zákony. Stačí sa začítať do Biblie, aby ich človek začal objavovať. Boh nám jasne povedal, čo je to hriech, ba mnohé hriechy priamo vymenoval. Dokonca nám prezradil i sankcie. On je Zákonnodarca a len On môže omilostiť človeka. Smrť Pána Ježiša otvorila pomyselné dvere nášho zajatia. Úplne pre každého. Jeho obeť je pre všetkých. Milosť sa ale nedá človeku nanútiť. Človek ju musí prijať. Počas Veľkej noci sme si pripomínali, že Božia milosť bola draho zaplatená smrťou Pána Ježiša. Napriek tomu nás Boh nenúti, aby sme ju prijali povinne, len nám ju odporúča. On je ozajstný džentlmen a Jeho láska je obdivuhodná.

I keď ako kresťania máme milosť spojenú predovšetkým s tým, čo pre nás urobil Pán Ježiš; Starý zákon tiež s touto Božou milosťou a milosrdenstvom počíta. Obraz milosti si môžeme ukázať na jednom nariadení zákona. – Na lete milosti. Hovorí o ňom 25. kapitola 3. knihy Mojžišovej. Hospodin nariadil, aby sa vždy päťdesiaty rok vracala pôda jej pôvodným majiteľom. Každé predávanie pôdy sa riadilo týmto zákonom. Čím bližšie k milostivému le-

tu, tým bola pôda lacnejšia. Pôda, kúpená hneď po ňom, bola najdrahšia, pretože jej nový užívateľ ju mohol obrábať ďalších päťdesiat rokov. Hospodin týmto nariadením pripomínal, že zem patrí Jemu, hoci ju k dispozícii dostal Jeho ľud (ako dar). To druhé, čo sa počas milostivého leta dialo, bolo, že boli prepustení nádenníci. Boli to Židia, ktorí sa zadlžili a nezostalo im nič iné, ako sa predať a slúžiť u iného Žida. Neboli však otrokmi v pravom slova zmysle, pretože sa s nimi muselo zaobchádzať ohľaduplne. Pôdu aj slobodu mali z milosti. Preto, lebo to tak chcel Boh. Keby záležalo na ich pánoch, museli by slúžiť tak dlho, kým by si celý dlh neodpracovali. Neskôr Pán Ježiš cituje proroka Izaiáša: Duch Hospodinov je nado mnou, preto ma pomazal, aby som priniesol chudobným radostnú správu; poslal ma, aby som vyhlásil zajatcom prepustenie a slepým navrátenie zraku; aby som prepustil zdeptaných na slobodu; aby som vyhlásil leto Hospodinovej milosti (Lk 4, 18n). Potom len dodal: „Dnes sa naplnilo toto Písmo.“ To, čo prorokoval Izaiáš, sa naplnilo v Kristovi. Aj pre nás je vyhlásené toto leto milosti. Každému, kto je chudobný, zajatý hriechom, zúfalsťvom, kto je zdeptaný. Pán Ježiš to nielen vyhlásil, ale aj urobil. Prepustil nás z našich zajatí. Sme slobodní. Z lásky a z milosti.

Biblický slovník hovorí: Milosť je priazeň, ktorú preukazuje vyššie postavený nižšie postavenému; nehodnému a previnilému. Z Božej strany ide vždy o nezaslúženú priazeň. Pôvod tejto milosti je v nevysvetliteľnej a ničím nepodmienennej Božej добрôte. Je to dar Boží.

Biblia hovorí, že sme „spasení“, čiže „zachránení z milosti, skrze vieru“. Táto záchrana nie je z nás, takže sa nemáme čím pýšiť. Čo je pre nás i pre Pána dôležité, je vďačnosť. Za všetko máme ďakovať, ale spása z milosti je tým najväčším darom. Vďaka Bohu za ňu!

Pavel Hradský

Oblastná konferencia ECM

– konala sa 29. 4. 2016 vo Svite. Konferenciu tvoria duchovenskí členovia, laickí členovia (delegáti) farností a pracovníci cirkvi na plný úväzok. Pracovnú konferenciu začal brat superintendent Pavel Procházka privítaním prítomných a niekoľkých hostí z Gerlachova, susednej dedinky, kde má naša cirkev zbor. Pretože z každej konferencie sa vystavuje Protokol, ktorý obsahuje prezenčnú listinu, zápisnicu a všetky správy; prebehla voľba zapisovateľa. Krátke bohoslužby viedol brat kazateľ Jiří Bassano na text Žalmu 127, v ktorom zdôraznil, že aby naša práca nebola márna, je pre nás aj teraz dôležité pripomenúť si, že vzrast dáva Boh. A hoci sme neraz unavení v našej službe, On nám dá pokoj a odpočinutie.

Nasledovala prezentácia správ o činnosti superintendenta; jednotlivých úsekov práce, ako správa za prácu sestier, mládeže, detí, seniorov; správa Evanjelizačného výboru, Diakonie; správa nehnuteľností, Ohniska. Nechýbala ani finančná správa s tabuľkami a samozrejme správy zo všetkých farností. Medzi správami prebiehala diskusia. Táto Oblastná konferencia bola výnimočná tým, že sa konala už 30. krát.

A tak sme mali cez prestávku krátku spomienku s dvoma tortami; vtedy sme poďakovali bratovi Pavlovi a sestre Vlaste Procházkovcom, ktorí boli ochotní pred mnohými rokmi zostať pracovať na Slovensku, aby sa mohlo šíriť evanjelium aj cez metodistickú cirkev. Poďakovali sme aj bratom Jiřímu Bassanovi a Michalovi Tagajovi, ktorí pracovali v Rade SO ECM od začiatku jej pôsobenia. Po prestávke sme sa modlili za dve panie, ktoré boli v kritickom zdravotnom stave, aby im Pán Boh dal ešte šancu uveriť v Neho.

Bohoslužby sme začali piesňou Zídení ako rodina sme tu pred Tebou, a ako Božia rodina sme sa aj rozlúčili. Bolo nám pripomenuté, aby sme nezabúdali, že viera je z počutia. Preto je veľmi potrebné zvestovať evanjelium a viesť aj deti k rozhodnutiu sa pre Krista. Máme otvoriť modlitebne, dvory, pozývať aj cez internetovú a facebookovú stránku a privádzať ľudí k Pánovi, aby mohli byť ich životy premenené.

Milena Belková

Oblastná konferencia by sa mala v roku 2017 konať v Seredi.

CampFest

privíta opäť zaujímavú kombináciu hostí

Pred nami je posledný mesiac školských a intenzívnych pracovných povinností. Ak si už teraz zaplňate kalendár akciami, určite neprehliadnite ani CampFest, ktorý bude prebiehať v čase **4. – 7. augusta 2016** už po osemnásťkrát. Tešiť sa môžete na rozmanitú zbierku talentov, ktoré sa vám na Ranči Kráľova Lehota predstaví.

Už po tretíkrát si svoje vystúpenie na CampFeste zopakuje „otec modernej chválovej hudby“ – **Graham Kendrick** (UK). Pre tých, čo ešte nemali tú česť; tento energický šesťdesiatnik predstaví svoje piesne naplnené poetickými biblickými pravdami, ktoré formovali pohľad na Boha u mnohých generácií. Už viac ako 30 rokov v popredí kresťanskej hudby, práve vďaka jeho talentu poznáme piesne ako „Sviet, Ježiš, svet“ a mnoho ďalších. Graham pôsobí hlavne vo Veľkej Británii, no zúčastňuje sa aj na medzinárodných turné, festivaloch a konferenciách ako vedúci chvále alebo rečník. „*The Ultimate Graham Kendrick*“ je názov jeho najnovšieho albumu, ktorý obsahuje niekoľko vydarených duetov – s Martinom Smithom (*Praise My Soul the King of Heaven*) alebo s Rend Collective (*Servant King*), ktorých si pamätáte z minulých CampFestov.

Faith Child (UK) nie je pre slovenské publikum taktiež žiadnym nováčikom. Tento mladý spevák s obrovským talentom dokáže rozprúdiť krv aj v tých najrezervovanejších pochybovačoch. Je držiteľom prestížnej ceny MOBO Best Gospel Act z roku 2015. Sám vyštudoval umenie a jeho hudba je eklektická zmes hiphopu, electro a popu. V kombinácii s jeho nezameniteľnou charizmou, vždy nápaditými a výstrednými kostýmami, ako aj jasným posolstvom Krista na pozadí urban music sa naskytá príle-

žitosť jedinečného festivalového zážitku.

Kto nestihol Jarné jazzové dni – nevadí! Svojou účasťou CampFest pocíti aj formácia **Ginka Plyk trio (POL)**. Talentovaná mladá dáma Kinga Głyk má 19 rokov a za sebou viac ako 100 koncertov po celej krajine i v zahraničí. Počas svojej kariéry má na konte hranie s vynikajúcimi hudobníkmi poľskej hudobnej scény. Jej dobrodružstvo s hudbou začalo vo veku 12 rokov s rodinnou kapelou **GLYK P.I.K TRIO** spolu s otcom Irekom (známym vibrafonistom a bubenikom) a bratom Patrickom (bicie). Napriek svojmu mladému veku už stihla spolupracovať s poprednými interpretmi poľskej hudobnej scény – za všetkých, napr. Mateuszom Otrembom, známym u nás z formácie Mate.o. Dnes je Kinga považovaná za najlepšiu poľskú basgitaristku mladej generácie a vychádzajúcu hviezdu súčasnej jazzovej hudby. V marci 2015 vydala svoj debutový album „*Registrácia*“. Album získal veľmi dobré recenzie v renomovaných miestnych médiách.

Súčasťou CampFestu budú aj služobníci Psalm Drummers z Veľkej Británie. Už od roku 1996 slúžia ako bubeníci misiou po celom svete. Tak ako v Starom zákone, aj Psalm Drummers s radosťou hrajú na bicie nástroje rôzneho druhu v rytme tlkotu Božieho srdca, pričom vyhlasujú meno Pána Ježiša. Teri Bryant (zakladateľ) bol na Slovensku už niekoľkokrát a podľa jeho vlastných slov: „Víziou je zmiešať modlitbu a chválu a priviesť ľudí ku Kristovi práve vďaka bubnovaniu.“ Medzi ich hlavné aktivity patria: vyučovať biblické hodnoty tým, ktorí majú radi bicie nástroje, slúžiť chválou v rámci cirkvi, zjednocovať rozdelených a slúžiť chudobným skrze misiu a aktivity.

Ukrajinská formácia **Derech** príde predsta-

viť svoju tvorbu modernej hudby, ktorú kombinujú so židovskými etnickými motívami. Ako kapela začali fungovať už v roku 2007. V roku 2011 nahrali svoj prvý album *Shiru Lamelech* (Spievajme Kráľovi). V roku 2013 vyšiel aj ich druhý album *Adonai Tsvaot* (Pán armád). Svoje piesne zakladajú na biblických textoch – žalmoch – ktoré kombinujú s kultúrou modernej hudby. Taktiež hrajú tradičnú etnickú židovskú hudbu (ako nigus či klezmer). Kapela je súčasťou Kyjevskej kongregácie mesiánskych Židov.

Ak ešte stále nemáte svoj lístok, počas mesiaca jún prebieha predplatné za 27,00 € na celý festival!

REGISTRÁCIA:

<http://www.konferencie.mpks.sk/prihlaska>

VIAC INFO:

<http://www.konferencie.mpks.sk/mobilizacia>

Text: Michaela Paštrnáková
Oficiálny web: www.campfest.sk

CampFest - open Air Music Festival (OFFICIAL)

POZVÁNKA DO RAČKOVEJ DOLINY PRE SESTRY

Srdečne vás pozývame na ďalšie, v poradí už 21. duchovno-rekreačné stretnutie **sestier Evanjelickej aliancie**, ktoré aj tento rok bude z Božej milosti v Domove J. A. Komenského v Račkovej doline.

Termín stretnutia je od stredy **21. do nedele 25. septembra 2016**.

Tohtoročná téma: **VIERA – Božie putá alebo sloboda?**

Ústredný verš: 1. list Jána 5,4.

Na stretnutie sa môžete prihlásiť najneskôr do 5. septembra 2016 na adrese (tu získate aj podrobnejšie informácie o stretnutí, o cenách a možnostiach ubytovania):

BTM – Dagmar Kukučková, P. O. Box 11, 840 09 Bratislava 49

tel. 02/64 53 81 14, mobil: 0911/192 955

email: dagmar.kukuckova@btm.sk

Tešíme sa na vás!

Nie je to zaujímavé?!

Zaujímavé, aká je 20-eurovka veľká, keď ju dávame do zboru, a aká je malá, keď ňou platíme v Tesco.

Zaujímavé, ako dlho sa niekedy vlečie hodina bohoslužby a ako rýchlo utečie 60 minút sledovania hokeja.

Zaujímavé, aké dlhé sú dve hodiny prežité v zbere, a ako uplynú, keď pozeráme film.

Zaujímavé, ako si nemôžeme na nič spomenúť, keď sa máme modliť, a ako nemáme problém vymýšľať, o čom hovoriť s priateľom.

Zaujímavé, akí sme nadšení, keď sa futbalový zápas predĺži, a akí sme nepokojní, keď kazateľ predĺži kázeň.

Zaujímavé, ako horko-ťažko prečítame kapitolu Biblie, a ako ľahko prečítame 100 strán bestselleru.

Zaujímavé, ako chceme sedieť na predných sedadlách na štadióne alebo na koncerte, a ako sa tlačíme do zadných lavíc v kostole.

Zaujímavé, ako veríme tomu, o čom sa píše v novinách, a ako málo veríme tomu, čo hovorí Biblia.

Zaujímavé, ako sme schopní poslať tisíce vtipov e-mailom, a keď treba poslať svedectvo o Ježišovi, dvakrát si rozmyslíme, či ho pošleme.

Nie je to zaujímavé?!

Z časopisu Slovo a život

Medzinárodné stretnutie mládeže

16. – 18. september 2016

Miesto: Mali Idoš, **Srbsko**

Téma stretnutia: **CONNECT**

Ubytovanie: The Katai farm

Viac info u brata Štefana Rendoša

Dôverovať Jemu

Ak o dieťa som do kostola chodila málo, ale vždy sa mi tam páčilo; moji rodičia ma vychovávali v úcte k Bohu.

Prelom nastal v období puberty, keď som sa rozhodla, na ktorú

strednú školu pôjdem. Vybrala som si strednú zdravotnícku školu. Veľmi som tam chcela študovať, lebo sa mi páčilo povolanie sestričky. Začala som sa modliť, aby ma tam prijali. Moje veľké pranie sa splnilo a ja som pochopila, že Boh je živý a pomáha tým, čo v Neho dúfajú.

Vtedy som ešte navštevovala Reformovaný kresťanský zbor v Trhovišti a taktiež aj mládežnícke stretnutia v Michalovciach, kde v tom období (rokov 1995-96) nastalo obrovské prebudenie. Môj vzťah k Bohu sa začal postupne rozvíjať a prehlbovať. Bolo to veľmi krásne obdobie, pretože som vtedy hlbšie spoznala Bibliu a videla som Boha v každej oblasti svojho života; v škole, neskôr v práci a tiež som aj spoznala svojho terajšieho manžela. Z mládežníckych stretnutí vzniklo mnoho kresťanských párov, ktoré neskôr uzavreli manželstvo a slúžia spolu Bohu dodnes.

S manželom sme chodili slúžiť deťom do detského domova; bola to požehnaná služba.

Pán Boh mi pomáhal aj v práci v nemocnici, pretože začiatky boli ťažké. Pracovala som na oddelení, kde boli zlé medziľudské vzťahy, hlavne v pozícii nadriadeného a zamestnanca. Manžel (vtedy ešte len priateľ) mi bol obrovskou oporou, stále sme sa spolu modlili a každý

jeden problém sme odovzdávali Bohu.

V tomto období (r. 1997-98) mi zistili aj alergiu na roztoče a musela som ísť na liečenie do Tatier. No aj tam si ma Boh použil – svedčila som svojim spolubývajúcim. (V Tatrách som bola dvakrát v priebehu dvoch rokov.) Dodnes som s niektorými v kontakte. Môj manžel mi každý deň písal a podporoval ma vo všetkom.

Vďaka Pánovi sa môj zdravotný stav zlepšil a ja som mohla ďalej slúžiť Bohu a blíznym.

I naďalej sme s manželom chodili na mládež, kde sme vytvorili spevokol Glória; tak sme spolu s bratmi a so sestrami slúžili nášmu Pánovi aj chválami. Bolo to veľmi krásne a požehnané obdobie. Priateľstvá, ktoré tam vznikli, dodnes pretrvávajú. Medzi nami bola taká láska, ako za čias prvých apoštolov. Pán naozaj žehnal naše životy a prostredníctvom nás ovplyvňoval aj iných.

V roku 1998 sme sa s manželom zosobášili. Naďalej sme chodili do reformovaného kostola v Trhovišti, no keďže sa nám rok nato narodila dcéra a my sme začali pociťovať ochladenie (vľasť) v našom zhromaždení a tiež aj nepochopenie zo strany veriacich pre mamičky s deťmi, rozhodli sme sa, že sa staneme členmi zboru ECM v Michalovciach. Pán si nás tam povolal a od roku 2000 sme aktívnymi členmi ECM.

Som vďačná Bohu, že vedie naše životy a my môžeme cítiť dotyk Jeho ruky každý deň. Pán nás sprevádza; On vie o každom jednom našom kroku.

Dôverujme Mu a nechajme sa Ním viesť! – On je náš dobrý Pastier, ktorý nás vedie a vraví: „Dieťa, neboj sa, som s tebou!“

Amen.

Dana Val'ová

Preto chod'te...!

– To bolo mottom tohtoročnej Generálnej konferencie ECM, ktorá sa konala v dňoch 10. – 20. 5. 2016 v oregonskom Portlande v USA. Program pre delegátov z Centrálnych konferencií sa začínal už v sobotu 7. 5. 2016. Generálnej konferencie sa zúčastnili delegáti zo 130 Výročných konferencií; spolu 864 duchovných a laikov. Väčšinu tvorili delegáti z konferencií USA, bolo ich 504 (58%). Delegátov z afrických konferencií bolo 240 (30%), z európskych a euroázijských 40, z Filipín 50. Zvyšných 10 delegátov bolo z cirkví, ktoré majú s UMC zvláštne vzťahy (Veľká Británia, Mexiko, Argentína, Karibik).

Konferencie sa zúčastnili biskupi v aktívnej službe, niektorí biskupi i na dôchodku. Biskupi konferencii predsedajú, avšak nemajú hlasovacie právo, ani nemôžu bez dovolenia konferencie vystúpiť v diskusii. Všetci vyznávajúci členovia ECM, Výročné konferencie, Centrálna konferencia, Jurisdikčné konferencie majú možnosť poslať v konferenčnom období petície, ktoré môžu obsahovať návrhy rezolúcií a zmien Poriadku. Generálna konferencia musí všetky petície prerokovať. Najviac petícií prichádza z USA a mnohé sa týkajú iba záležitostí USA. Schválené zmeny Poriadku a prijaté rezolúcie platia pre celú ECM.

Všetky petície najprv prerokujú legislatívne výbory a následne odporúčia alebo neodporúčajú ich prijatie. Po rokovaní v legislatívnych výboroch petície idú do pléna. Našimi delegátmi boli: Lenka Procházková a Petr Procházka. Lenka Procházková bola vo výbore Cirkev a spoločnosť, Petr Procházka vo výbore Lokálny zbor. Konferencia prijíma okrem petícií aj správy všetkých metodistických agentúr (napr. GBGM, GBPHB, GBHEM, StC-CCM, GBGS atď.).

V priebehu celej konferencie prebiehali demonštrácie za práva skupiny LGBTQI. Tejto skupine ide o uznanie práv na ordináciu a cirkevné sobáše. Mnohé petície sa vzťahovali

práve na články Poriadku, týkajúce sa ľudskej sexuality. Táto situácia nie je ničím novým; opakovala sa už na niekoľkých konferenciách. Očakávalo sa, že táto konferencia rozhodne buď pre, alebo proti – a výsledkom bude schizma. Avšak nakoniec sa o týchto otázkach v pléne ani nehovorilo. Z pléna prišiel návrh, aby nás v tejto otázke viedli biskupi. Druhý deň konferencia prijala, i keď hlasovanie bolo veľmi tesné, návrh biskupov v plnom znení. Tento návrh obsahoval tri body:

– Na konferencii sa nebudú prerokovávať žiadne petície týkajúce sa ľudskej sexuality.

– Biskupi vymenujú komisiu, ktorá bude študovať možnosti zmien Poriadku, aby boli prijateľné a aby sa udržala jednota cirkvi.

– V roku 2018 alebo 2019 bude zvolaná mimoriadna Generálna konferencia, ktorá návrhy prerokuje.

Každý deň ráno sa konali veľmi starostlivo pripravené bohoslužby. – Kázne, liturgie, moderná aj tradičná hudba –, i projekcie boli inšpiratívne a povzbudivé. V priebehu konferencie predsedajúci biskup často prerušil rokovanie a vyzval delegátov na modlitby.

Povzbudzujúce boli tiež prezentácie práce jednotlivých metodistických agentúr, prezentácie práce ECM v rôznych krajinách, posolstvá biskupov a laikov, pripomienky výročí; napríklad 60 rokov od prvej ordinácie žien, 150 rokov od založenia UMW (United Methodist Women). Konferenciu pozdravili biskupi a ďalší hostia z ekumény.

Lenka Procházková

foto: delegácia našej Centrálnaj konferencie strednej a južnej Európy

Môžete sa predstaviť?

Volám sa Luboslav Sirkovský, mám 62 rokov a som 41 rokov šťastne ženatý. Máme päť detí, zatiaľ 6 vnúčat, z ktorých máme veľkú radosť.

Odkiaľ pochádzate, z akej rodiny?

Pochádzam z malebnej dedinky Batizovce, ležiacej pod Vysokými Tatrami. Vyrástol som v kresťanskej rodine; otec i mama boli znovuzrodenými kresťanmi. Preto som bol spolu s dvoma bratmi (Vojtom i Slávom, ktorý je už u Pána) vedený a vyučovaný k osobnej viere v Pána Ježiša Krista.

Ako vás ovplyvnili vaši rodičia?

Boli pre mňa vzorom v láske, vo viere; v pracovitosti, skromnosti, dôvere v Boha a úprimnosti. To mi pomohlo rozhodnúť sa nasledovať Krista. Mal som vtedy 14 rokov a o rok neskôr som sa nechal pokrstiť ponorením do vody. Moja osobná viera v Pána Ježiša sa ešte viac upevnila pri skorom odchode mojej mamy; mala vtedy iba 40 rokov. Keď zomierala, povedala: „Viem, komu som uverila a kam idem. Budem vás tam hore všetkých čakať.“

Čím ste chceli byť, keď ste boli malý?

Chcel som byť šoférom. Na dvore sme si stavali autá, na ktorých sme akože jazdili. Veľmi sa mi to páčilo. Predstavoval som si, že raz budem

jazdiť na veľkom nákladnom aute a pritom si užívať slobodu. Nakoniec som sa vyučil za montážneho stolára.

Vyviedli ste niečo v škole alebo s kamarátmi?

Bolo toho viac, ale rád si spomínam na príhodu, ako ma raz „súdrh učiteľ“ v tretej triede základnej školy cez vyučovanie poslal i so spolužiakom nazbierať červíky. Bol vášnivým rybárom. Mysleli sme, že čím väčšie červíky, tým bude „súdrh učiteľ“ spokojnejší. Tak sme mu doniesli obrovské dážďovky. Samozrejme nás vykričal, vyhodil, že „či si z neho robíme dobrý deň“. Všetci sa smiali a my sme museli ísť ešte raz hľadať a doniesť malé červíky.

Ako dlho vykonávate duchovenskú prácu?

Do Gerlachova som nastúpil ako misijný pracovník 22. 12. 2008. Za lokálneho kazateľa som bol ustanovený 23. 6. 2013.

Ako ste prežili svoje povolanie do služby?

Po rekonštrukcii pivničných priestorov v Základnej škole v Gerlachove, som bol oslovený superintendentom Robom Zacharom a mojím bratom, aby som pracoval ako misijný pracovník ECM v Gerlachove medzi Rómami. Po modlitbách som ponuku prijal a som vďačný Bohu, že ma tam nasmeroval. Je to zmysluplná práca a robím ju rád.

Čo je na tomto povolaní ťažké?

Pre mňa to bola a do určitej miery stále je práca s deťmi i s mladými. Často som na stretnutie šiel s obavou, ako zvládnem deti, ktorým poriadok, disciplína či dochvilnosť nehovorila skoro nič. Taktiež je to niekedy riešenie vzťahových problémov medzi ľuďmi v zbore, ale i mimo zboru. Som Bohu vďačný za moju manželku i za každého brata či sestru, ktorí ma vedú v takýchto ťažších chvíľach podržať a povzbudiť.

Niečo výnimočné, čo ste prežili s Bohom?

Naposledy to bolo pred dvoma rokmi, keď mi zistili srdcovú arytmiu, ktorá spôsobila, že mi srdce pracovalo na 50%. Bol som neustále unavený a veľa som musel oddychovať. Koncom minulého roku mi v nemocnici v Košiciach uro-

bili zákrok, po ktorom som bol vlastne uzdravený. Srdce znovu pracuje tak, ako má. Som vďačný Bohu za lekárov aj za všetkých, ktorí vo svojich modlitbách na mňa mysleli. Viem, že zdravie je tiež dar od Boha, preto som Mu zaň veľmi vďačný.

Spomeniete si na nejakú vtipnú príhodu z vašej kazateľskej praxe?

Išiel som premietnuť film Ježiš. Trochu som meškal a ľudia už čakali. Ihneď som všetko pripravil, no zabudol som kazetu. Rýchlo som sa musel po ňu vrátiť domov. Pre mňa to bol trapas, pre ľudí zábava.

Čo sa vám páči v ECM?/Čo by ste rád zmenili?

Páči sa mi rozmanitosť zborov. Fakt, že každý zbor môže slobodne pracovať tak, ako ho vedie Duch Svätý. V ECM by som nemienil nič; mám túžbu, aby sa v nej menili ľudia a rástli do podoby nášho Pána Ježiša Krista. Predsa však, dal by som návrh na zjednodušenie členstva.

Máte obľúbenú knihu alebo kazateľa, ktorý vás vie povzbudiť v službe?

Rád čítam kresťanskú literatúru; z nej často prijímam povzbudenie a silu pre svoju službu. Obľúbenú knihu nemám, ale pre mňa i pre každého kresťana by mala byť obľúbenou knihou Biblia. Veľmi som Bohu vďačný za môjho brata Vojta; on ma často vie a dokáže povzbudiť i motivovať v duchovnej službe. Tiež je to brat Luboš Tagaj so svojím tímom, ktorí sú pre mňa príkladom a povzbudením v evanjelizačných aktivitách mimo zboru.

Na aký biblický text rád kážete?

Sú to evanjelizačné i praktické témy z Nového i Starého zákona.

Vaša obľúbená biblická postava?

Jozef, Daniel, Mojžiš,... tiež

apoštol Pavol i Peter.

Ako trávite voľný čas?

Veľmi rád pracujem okolo domu a v záhrade, ale tiež si rád poležím, čítam; a ak mám možnosť a chuť, rád si zašportujem. Niekedy sa mi podarí ísť s manželkou na prechádzku.

Ktoré najzaujímavejšie miesto ste navštívili?

Bol to Izrael a Rím.

Kam by ste chceli cestovať?

Doposiaľ sme sa po svete s manželkou nacestovali dosť, ale keď dostaneme pozvanie od sponzora na vycestovanie do zahraničia, radi to využijeme. Napr. tento rok sme pozvaní do Grécka, kde máme chodiť po stopách apoštola Pavla.

Obľúbené jedlo?

Manželka veľmi dobre varí, preto mi všetko veľmi chutí. Predsa však, na dobrý rezeň alebo bryndzové halušky sa vždy teším.

Z čoho máte radosť? Čo vás v poslednom čase potešilo?

Radosť mám z každého dňa; z Božej milosti, Jeho vedenia, lásky a starostlivosti. Teším sa z mojej manželky, z detí i vnúčat; teším sa, že každý deň som bližšie k večnosti. Teším sa, že mi Pán pridá zdravie a že môžem byť užitočný aj v Gerlachove.

Čo by ste rád odkázali našim čitateľom?

Aby boli verní Pánovi až do konca. Aby boli ukazovateľom a svetlom tým, ktorí Ho ešte nepoznajú. Aby sa radovali zo spasenia a boli vďační Bohu za každý nový deň i za každú novú príležitosť, ktorú Pán dáva na službu pre nespasených. Aby hľadali veci, čo sú hore a boli neustále pripravení na príchod nášho Pána Ježiša Krista.

Milé deťi,

dnes budete trocha viac lúštiť, ale verím, že to zvládnete na výbornú.
Prajem vám rýchle odpovede.

Ježiš odišiel k svojmu Otcovi, ale učeníkov nenechal samých. Bolo to v deň židovských sviatkov LETNÍC; poslal im Tešiteľa. – Ježiš tak splnil svoj sľub.

Po vyškrtnutí slovíčok zistíte, koho im poslal:

DESAŤ, ÍŠŤ, JAZYK, OTEC,
PETER, REČ, TOMÁŠ, TRI,
UČENÍCI

U	P	E	T	E	R	D
U	Č	D	E	S	A	Ť
CH	A	E	S	V	S	Ä
R	E	Č	N	Í	T	É
O	T	E	C	Í	H	T
Š	A	M	O	T	C	R
J	A	Z	Y	K	O	I

Každé číslo v srdiečku má písmenko, napíš ho na čiaru.
Tak vyľúštiš vetu, ktorá bola dôležitá v živote učeníkov.

” 1 2 3 4 5 6 7 8 2 9 10 1 2 11 12 4 !“

10=U

12=T

11=M

6=D

4=I

9=R

7=ô

1=J

5=Š

8=V

2=E

3=Ž

Autor: RINGO	severský parohatý kopytník	1	dolár (čes.)	Pomôcky: tolo Anil	knockaut	sľa	ozdobný uzlík v tkanine	Rachmani- novova opera	2	slovko úcty v Ázii
Strana slobodných demokratov				riedka tkanina na vyšívanie						
farba na vajíčka				okraj (zried.) Aralské jazero						
jestvovala					ospievala (bás.) české muž. meno					
Pomôcky: nopa Aleko oar	Jarmila (dom.) plúžil					otvory na sieť palivo (čes.)				kuchynské nádoby (hromad.)
hraním opotrebo- valo							veslo (angl.) mesto v Španielsku			
régime ordinaire			ročné obdobie balkán. ob- jem. miera					trestaj bitkou žen. meno (14. 11.)		
judejský kráľ				příbytok baču krajec chleba						
pletivo pod kôrou drevín					program (zastar.) brazílska rieka					
Pomôcky: Olot akov Asa, Alov	vybuchuj. hviezda lichva					telegr. mo- ney order otec (zastar.)				popravca
plocha tropického pásma							Armádný telov. Klub americium (zn.)			
tlačová kancelária			symbol Slovanov ruský režisér					zvolanie na voly		
čistiaci prostriedok				povrchová baňa Olympia (dom.)				mimozem- šťan		
plátno (esper.)					Poslal nám Boh do srdc Ducha (tajnička)					
kráľ vtákov										
uvádza do pohybu niečo visiace										

Križovka z minulého čísla: V každom národe je Bohu milý ten, kto sa Ho bojí a koná spravodli-
vo. K sladkej odmene blahoželáme bratovi Danielovi Mihokovi z Trnavy.

Noc kostolov 2016 vo farnosti ECM Bratislava – Staré Mesto

Noc kostolov ponúka možnosť v nočnej atmosfére navštíviť nielen kostoly a modlitebne, ale tiež priestory kláštorov, kláštorne dvory, krypty, veže, kúrie a ďalšie bežne neprístupné miesta. Vo všetkých týchto priestoroch sa veriaci mohli v tichosti pri svieчках sústrediť na Boha. Zároveň bol pre návštevníkov pripravený program vrátane koncertov, prehliadok s výkladom či bohoslužobné stíšenia.

Po prvýkrát sa do akcie Noc kostolov zapojila aj naša farnosť. Dvere nášho bohoslužobného priestoru (modlitebne) sa otvorili v piatok 10. júna 2016 o 18:00 hod. a program potrvál až do 22:00 hod. Bola to príležitosť, keď sa ľudia rôznych vierovyznaní mohli osobne stretnúť s Bohom v priestore na to určenom.

Mottom tohto ročníka bol biblický verš: „Jeho brány sa cez deň nezavru a NOC tam nebude.“ (Zj 21,25) Chceli sme poukázať, že v Bohu môžeme prežívať skutočnú radosť, lás-

ku a nádej po celý svoj život tu v časnosti a raz tam vo večnosti.

Program zahŕňal prezentáciu histórie a súčasnosť našej Evanjelickej cirkvi metodistickej a konkrétne duchovných činností našej farnosti; nasledovali chválospevy, meditácia pri Božom slove a inštrumentálnej hudbe,

nočné modlitby a adorácia Boha. Program sme ukončili vysluhovaním sviatosti sv. Večere Pánovej. Celý jeho priebeh sa niesol v duchu tichosti a bázne pred Pánom Bohom.

Okrem domácich viery našu modlitebňu navštívili aj ľudia, ktorí neboli členmi nášho zboru a ani evanjelikmi – metodistami. Boli sme veľmi radi, že príprava Noci kostolov 2016 nebola zbytočná. Veríme, že sme aj prostredníctvom nej oslovili širšiu verejnosť, a tak náš cirkevný zbor dostali do jej povedomia. Radi by sme v tom pokračovali každý rok. Nech je dobrotitivý a láskyplný Boh oslávený aj cez takéto podujatia!

Soli Deo Gloria!

Ivan Lukáč

Brat Juraj Kašík

Pán Boh povolal 5. júna 2016 do večnosti brata Juraja Kašíka zo zboru Sereď vo veku 89 rokov. Brat Kašík bol známy v ECM najmä tým, že v roku 1969 otvoril s rodinou svoj dom na dvojďňové stretnutie kazateľov. Odvtedy sa na túto ich pohostinnosť spomínalo ako na „Hotel“ Kašík. Keď sa v roku 1988 postavila k modlitebni prístavba, ochotne pracoval aj s bratom Benákom a krásne ju zvnútra obložili drevom. Posledné roky býval brat Kašík u dcéry pri Novom Meste nad Váhom a bol vďačný za Ohnisko, ktoré sme mu posielali. Podporoval ho štedrými darmi. Hovoril, že sa teší na Ohník, lebo z neho sa dozvie o bratoch a sestrách. Keď sme ho s mojimi rodičmi tento rok v apríli navštívili, povedal, že sa modlí za všetkých, aj za naše zbory. Tiež spomenul, že v jeden deň počul krásnu

hudbu, akú ešte nikdy predtým nepočul. Povedal, že to bola určite nebeská hudba.

Posledná rozlúčka s bratom Kašíkom sa konala na cintoríne v Sereďi 9. júna 2016.

mb

Vydáva: Evanjelická cirkev metodická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468 ,
eMail: ustredie@umc.sk
ISSN 1339-2956
www.umc.sk - tu sa nachádza Ohnisko

v elektronickej podobe.
Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č.ú.: 6611690036/1111;
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.
Ďakujeme.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ